

Regnskapsregelverket for banker og finansieringsforetak

Regnskapsregelverket for banker og finansieringsforetak er på mange områder

sammenfallende med reglene som gjelder for vanlige foretak. En del viktige forskjeller foreligger imidlertid. Det blir i artikkelen redegjort for noen sentrale hovedtrekk ved regnskapsregelverket for banker mv.

Artikkelen er forfattet av:

Samfunnsøkonom
Herborg Horvei
Fagsjef i Finansnæringsens
Fellesorganisasjon

Banker og finansieringsforetak skal utarbeide årsregnskap i henhold til lov 17.07.98 om årsregnskap mv. (regnskapsloven) med de tillegg og unntak som følger av forskrift 16.12.98 nr. 1240 om årsregnskap mm. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (årsregnskapsforskriften). Regnskapslovgivningen for banker mv. inneholder tre forskjellige regelsett; EU-godkjente internasjonale regnskapsstandarder (IFRS-forordningens system), årsregnskapsforskriftens regler om forenklet anvendelse av IFRS og ordinære regler i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften. Det går et viktig skille mellom banker i børsnoterte konsern (aksjer, egenkapitalbevis eller obligasjoner notert på børs eller annet regulert marked i en EØS-stat) og øvrige banker. Banker i børsnoterte konsern har plikt til å utarbeide konsernregnskap etter IFRS og selskapsregnskap enten etter IFRS eller regler om forenklet anvendelse av IFRS. Andre banker kan utarbeide årsregnskap etter IFRS, regler om forenklet anvendelse av IFRS eller etter ordinære regler i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften. Det er nedenfor redegjort for de ulike regnskapsmodellene samt noen viktige regelverksendringer som har funnet sted de siste årene. Avslutningsvis omtales kort enkelte forventede

endringer i IFRS som er av særlig stor betydning for banker.

Regnskapsmodeller

Konsernregnskap

Banker og finansieringsforetak som inngår i konsern med aksjer eller egenkapitalbevis notert på regulert marked i en EØS-stat, har siden 2005 hatt plikt til å utarbeide konsernregnskap fullt ut etter EU-godkjente internasjonale regnskapsstandarder. I 2007 fikk også banker mv. med obligasjoner notert på regulert marked i EØS-området og som utarbeider konsernregnskap, plikt til å utarbeide konsernregnskapet etter IFRS-forordningen. Øvrige banker som utarbeider konsernregnskap kan velge mellom å anvende IFRS, regler om forenklet anvendelse av IFRS eller regnskapslovens og årsregnskapsforskriftens ordinære regler ved utarbeidelse av konsernregnskap.

Selskapsregnskap

Mens vanlige foretak fikk adgang til å benytte IFRS i selskapsregnskapet fra 2005, måtte bankene og finansieringsforetakene vente til 2007 før de kunne utarbeide selskapsregnskap etter IFRS. Banker som inngår i børsnoterte konsern, skal utarbeide selskapsregnskapet enten etter IFRS eller regler om forenklet anvendelse av IFRS. Det er følgelig ikke adgang for disse bankene til å anvende de ordinære reglene i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften i selskapsregnskapet. Denne bestemmelsen må videre forstås slik at en norsk institusjon uten noterte aksjer, egenkapitalbevis eller obligasjoner som inngår i et konsern hvor utenlandsk morselskap er notert og utarbeider IFRS-regnskap, skal

følge IFRS eller regler om forenklet IFRS i selskapsregnskapet.

Selskapsregnskapet til øvrige banker kan utarbeides enten etter IFRS, regler om forenklet anvendelse av IFRS eller ordinære regler i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften. Disse bankene har således en mulighet, men ingen plikt til å anvende IFRS i selskapsregnskapet.

Ved tilpasningen av regelverket for selskapsregnskapet til IFRS var det ulike hensyn som ble søkt ivaretatt. Fra myndighetenes ståsted er sammenlignbarhet bankene i mellom sentralt, noe som tilsier at alle banker underlegges samme regnskapsregelverk. Vesentlig i denne sammenheng er at regnskapsregelverket danner basis for hva som rapporteres i den offentlige regnskapsrapporteringen fra banker og finansieringsforetak (ORBOF) til myndighetene. Dette taler isolert sett for at alle banker har plikt til å anvende IFRS.

For banker som er underlagt krav om å utarbeide konsernregnskap etter IFRS, vil en adgang til å benytte IFRS også i selskapsregnskapet være kostnads- og ressursbesparende. Videre kan det anføres at forskjellig regelverk for selskapsregnskap og konsernregnskap vanskeliggjør situasjonen for aksjonærer, analytikere og andre brukere av regnskapet.

For banker som ikke utarbeider konsernregnskap etter IFRS, vil innføring av et krav om å anvende IFRS være utfordrende og ressurskrevende. Fra disse bankenes ståsted vil et enklere regnskapsregelverk være å foretrekke.

Regnskap

For å ivareta de ulike interessene som nevnt ovenfor, ble det innført en plikt for banker og finansieringsforetak i børsnoterte konsern til å anvende enten IFRS eller regler om forenklet anvendelse av IFRS i selskapsregnskapet fra og med andre kvartal 2007. For øvrige banker ble det innført en adgang til å velge IFRS, forenklet IFRS eller ordinære regler i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften i selskapsregnskapet.

I juni 2009 ble det vedtatt en endring i regnskapsloven som innebærer at foretak med noterte verdipapirer som ikke utarbeider konsernregnskap, fra 01.01.11 skal ha plikt til å utarbeide årsregnskap etter IFRS. Denne lovendringen er også gjort gjeldende for banker. Begrunnelsen for å utvide IFRS-plikten er hensynet til sammenlignbarheten av regnskapene til norske utstedere, både nasjonalt og i forhold til utenlandske foretak som fører regnskapene etter IFRS.

IFRS-forordningen

Banker og finansieringsforetak som utarbeider regnskap etter IFRS-forordningen, har både en rett og plikt til å følge alle bestemmelsene i IFRS slik de er inntatt i vedlegg til forskrift 17.12.04 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder. Det innebærer at nasjonale regnskapsregler i hovedsak ikke gjelder.

Regnskapsloven § 3–1 angir hvilke bestemmelser i regnskapsloven som ikke gjelder ved utarbeidelse av regnskap etter de internasjonale regnskapsstandardene. Regnskapslovens øvrige bestemmelser vil fortsatt gjelde, inkludert reglene for utarbeidelse av årsberetning og enkelte noteopplysningskrav.

Også noen bestemmelser i årsregnskapsforskriften kommer til anvendelse for banker som utarbeider regnskap fullt ut etter IFRS. Årsregnskapsforskriften § 1–4 angir hvilke forskriftsbestemmelser dette gjelder.

For årsregnskap utarbeidet etter IFRS-forordningen er det ikke plikt til å følge årsregnskapsforskriftens oppstillingsplan, men bankene må, i likhet med vanlige foretak, følge de relevante bestemmelsene for oppstilling og presentasjon av finansregnskapet i IFRS.

Forenklet IFRS

Årsregnskapsforskriftens regler om forenklet anvendelse av internasjonale regnskaps-

standarder er utarbeidet med utgangspunkt i reglene om forenklet IFRS som gjelder for vanlige foretak. Sistnevnte regler ble endret i januar 2008 gjennom en ny forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (forenklingsforskriften). Finansdepartementet fastsatte i januar 2009 endringer i årsregnskapsforskriften som følge av den nye forenklingsforskriften. Det ble også foretatt et regelteknisk grep gjennom å samle bestemmelsene om forenklet anvendelse av IFRS i et nytt kapittel 8A i årsregnskapsforskriften. Banker som utarbeider regnskap etter forenklet IFRS, skal således anvende IFRS med de begrensninger og tillegg som følger av årsregnskapsforskriften kapittel 8A. Utgangspunktet er at de samme regler som gjelder for vanlige foretak bør gjelde for banker med mindre særskilte forhold tilsier noe annet.

I det følgende redegjøres det for noen av endringene i reglene om forenklet IFRS for banker som ble gjort gjeldende fra 2009 samt områder der årsregnskapsforskriften kapittel 8A fraviker forenklingsforskriften.

Virkeområde

Alle banker og finansieringsforetak hadde fra tidligere av hatt anledning til å utarbeide selskapsregnskap etter reglene om forenklet anvendelse av IFRS. Det ble i 2009 åpnet for at banker som ikke er notert på regulert marked i EØS-området, også kunne utarbeide konsernregnskap etter reglene om forenklet anvendelse av IFRS. Denne endringen er hentet fra forenklingsforskriften og gjelder følgelig tilsvarende for vanlige foretak.

Innregning og måling

Den gjeldende forskriften om forenklet anvendelse av IFRS gir, i motsetning til den foregående forenklingsforskriften, enkelte valgfrie unntak fra måle- og innregningskriteriene i IFRS. Etter årsregnskapsforskriften kapittel 8A kan bankene anvende noen, men ikke alle, disse unntakene. Bestemmelsene som ikke kommer til anvendelse for banker, omhandler finansielle instrumenter.

Forenklingsforskriften § 3–1 (Adgangen til å fravike måle- og innregningsregler ...) gjelder alle regnskapspliktige som omfattes av forskriften. Bestemmelsen gir adgang til å fravike enkelte bestemmelser i IFRS 1 Førstegangs-anvendelse av IFRS og hele IFRS 5 Anleggsmidler holdt for salg og avvirket virksomhet i selskapsregnskapet.

Videre er det gitt unntak fra IAS 10.12–13 og IAS 18.30 slik at utbytte og konsernbidrag kan regnskapsføres i samsvar med regnskapslovens bestemmelser. De norske regnskapsreglene muliggjør gjennomstrømming av utbytte og konsernbidrag. I tillegg er det gitt unntak fra IAS 28 og IAS 31 slik at investering i tilknyttet selskap og deltakelse i felles kontrollert virksomhet kan regnskapsføres i samsvar med kostmetoden i selskapsregnskapet. Forenklingsforskriften § 3–1 er gjort gjeldende tilsvarende for banker.

Forenklingsforskriften §§ 3–2 (Adgang til å fravike måle- og innregningsregler ...) og 3–3 (Fravik fra IAS 39 nr. 5 til 7 – kontrakter om kjøp eller salg av en ikke-finansiell gjenstand) gjelder kun for selskapsregnskap innenfor konsern som anvender IFRS eller forenklet IFRS i konsernregnskapet. Bestemmelsene gir adgang til å fravike enkelte bestemmelser i henholdsvis IAS 16 Eiendom, anlegg og utstyr, IAS 32 og IAS 39 om presentasjon samt innregning og måling av finansielle instrumenter, IAS 40 Investeringseiendom og IFRIC 4 om hvorvidt en avtale inneholder en leieavtale.

Forenklingene som gjelder IAS 16, IAS 40 og IFRIC 4 er gjort gjeldende tilsvarende for banker. Siden finansielle instrumenter utgjør en sentral del av bankenes virksomhet, har banker ikke anledning til å fravike noen av kravene i IAS 32 og IAS 39. Dette betyr at en betydelig del av forenklingsforskriften § 3–2 og hele § 3–3 ikke kommer til anvendelse for banker.

Noteopplysninger

Nåværende forskrift om forenklet anvendelse av IFRS inneholder en rekke bestemmelser med krav til noteopplysninger. Dette er nytt i forhold til den foregående forenklingsforskriften. I henhold til forenklingsforskriften gjelder disse bestemmelsene i tillegg til opplysningskravene i regnskapsloven kapittel 7. Også i årsregnskapsforskriften kapittel 8A er det presisert at regnskapslovens krav til noteopplysninger gjelder. Videre gjelder noen notebestemmelser i IFRS (jf. nedenfor), noen nasjonale notekrav samt noen notekrav i årsregnskapsforskriften.

Krav til å anvende bestemmelser i IFRS

Forenklingsforskriften § 4–2 (Noteopplysninger som følger av internasjonale regnskapsstandarder) åpner for at kravene i IFRS til å gi opplysninger i noter kan fravikes, med unntak av enkelte nærmere

Økonomisk styring og kontroll. Punktum.

(K)TD REINO Foto: Monkey Business

Finales programmer tar over der økonomisystemene stopper, og hjelper deg videre med årsregnskap, noteopplysninger, ligningsoppgaver, skatteberegning, avstemming, dokumentasjon, analyse- og nøkkeltallrapporter, grafer, perioderapporter, konsernregnskap, avskrivninger, driftsmiddeloversikt, aksjeoversikt, kontantstrømpoppstilling m.m. I tillegg valideres dataene automatisk mens du arbeider, slik at feilføringer avsløres umiddelbart. Gratis demoversjoner finner du hos www.finale.no.

For mer informasjon om Finales programmer send kodeord **Finale** til

26112

eller send e-post til firmapost@finale.no

Regnskap

spesifiserte standarder (eventuelt deler av standarder) og tolkningsuttalelser. De ufravelige kravene som er nevnt i denne bestemmelsen er gjort gjeldende også for banker, med enkelte tilleggskrav på områder som er spesielt sentrale for bankene. Det redegjøres her bare for tilleggskravene.

Mens vanlige foretak er unntatt fra noen av opplysningskravene i IFRS 7 om finansielle instrumenter, er bankene pålagt å følge denne standarden fullt ut i lys av at nevnte opplysningskrav er av sentral betydning for bankenes virksomhet. Videre er det for banker krav om å gi noteopplysninger i samsvar med IAS 37 Avsetninger, betingede forpliktelser og betingede eiendeler. Dette har sammenheng med det store omfanget av finansielle garantier i finansnæringen. For mange av finansieringsselskapene er leasing den viktigste eller en sentral del av virksomheten. Det er derfor krav om å gi noteopplysninger i samsvar med IAS 17 Leieavtaler. Bankene skal dessuten gi opplysninger om regnskapsprinsipper og estimeringsusikkerhet i samsvar med krav i IAS 1.

Nasjonale krav til noteopplysninger tilpasset IFRS

Forenklingsforskriften §§ 4–3 til 4–24 er utformet med utgangspunkt i krav i norske regnskapsstandarder og innebærer en forenkling av kravene i IFRS. Disse forenklingene er gjort gjeldende også for banker og finansieringsforetak, med unntak av bestemmelsene som gjelder betingede forpliktelser og betingede eiendeler samt leieavtaler. Bankene skal, jf. ovenfor, på disse områdene følge kravene i IFRS.

Øvrige krav til noteopplysninger

Banker som utarbeider regnskap etter regler om forenklet anvendelse av IFRS, skal i tillegg til ovennevnte noteopplysninger gi noen opplysninger som følger av krav i årsregnskapsforskriften kapittel 8. Det dreier seg dels om notekrav som kommer i stedet for bestemmelser i regnskapsloven kapittel 7 og dels om notekrav som utfyller regnskapslovens krav til noteopplysninger. Disse spesielle notekravene for banker omhandler egenkapital, spesifisering av aksjer, kapitaldekning samt ytelser og lån til ledende ansatte.

Oppstillingsplaner

En sentral forskjell mellom forenklingsforskriften og reglene om forenklet IFRS for banker er at sistnevnte regler ikke inneholder krav til standardiserte oppstillingsplaner. Banker som følger IFRS i konsern-

regnskapet og forenklet IFRS i selskapsregnskapet, kan følgelig benytte samme oppstillingsplan i de to regnskapene.

Regnskapslovgivningens ordinære regler

Banker og finansieringsforetak som utarbeider regnskap etter regnskapslovgivningens ordinære regler, skal følge de generelle reglene i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften. Finansdepartementet kan i henhold til regnskapsloven § 10–1 gi forskrift for foretak under tilsyn som utfyller eller fraviker bestemmelser i regnskapsloven. Forskriften om årsregnskap mm. for banker er gitt med hjemmel i denne bestemmelsen. Årsregnskapsforskriften tar hensyn til særlige forhold for banker, herunder bestemmelser i EUs direktiv om bankers og andre finansinstitusjoners årsregnskap og konsoliderte regnskaper (Rådsdirektiv 86/835/EØF), det vil si bankregnskapsdirektivet. Utgangspunktet er at regnskapslovens regler gjelder med mindre særskilte forhold tilsier noe annet.

Det at årsregnskapsforskriften er gitt som en forskrift til regnskapsloven innebærer at man for å få oversikt over det samlede regnskapsregelverket som gjelder for utarbeidelsen av bankers årsregnskap, vil måtte ta utgangspunkt i regnskapslovens bestemmelser, og så for hver enkelt lovbestemmelse undersøke om det er inn tatt særregler i årsregnskapsforskriften. Dessuten må det tas hensyn til at årsregnskapsforskriften har en del bestemmelser som ikke har direkte sammenheng med paragrafene i regnskapsloven, og følgelig kommer i tillegg til lovens bestemmelser. Videre bør en også ha kjennskap til enkelte andre regnskapsforskrifter, herunder forskrift om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier i finansinstitusjoner (denne forskriften er i stor grad basert på relevante bestemmelser i IAS 39), og flere ulike regnskapsstandarder fra Norsk RegnskapsStiftelse. For mange vil nok dette fremstå som komplisert og uoversiktlig.

Det har i de senere år kun blitt foretatt mindre endringer i årsregnskapsforskriften som berører banker som anvender regnskapslovgivningens ordinære regler. I det følgende omtales to viktige endringer. For en oversikt over øvrige forskriftsbestemmelser som utfyller eller fraviker regnskapsloven, vises det til selve forskriftsteksten.

På bakgrunn av endringer i IAS 39, som blant annet åpnet for å omklassifisere

finansielle eiendeler fra handelsporteføljen (virkelig verdi) til målekategorien «investeringer som holdes til forfall» dersom «trading»-intensjonen ikke lenger er til stede, ble det i november og desember 2008 fastsatt endringer i årsregnskapsforskriften som innebærer at også banker som ikke anvender IFRS skal kunne foreta omklassifisering av visse finansielle eiendeler i samsvar med nevnte endringer i IAS 39. Det ble innført en spesialbestemmelse i årsregnskapsforskriften som angir at omklassifisering fra handelsporteføljen til «investeringer som holdes til forfall» bare kan gjennomføres dersom kriteriet i IAS 39.50B er oppfylt. Av IAS 39.50B fremgår det at slik omklassifisering som bestemmelsen omhandler, bare kan gjennomføres i sjeldne tilfeller. Endringen var nødvendig for å sikre like regler for alle banker på dette punktet.

Videre ble det i desember 2009 vedtatt endringer i årsregnskapsforskriften som innebærer at banker som utarbeider årsregnskap etter ordinære regler i regnskapsloven og årsregnskapsforskriften i noter til årsregnskapet skal gi opplysninger om utlån tilpasset kravene i IFRS 7. Disse kravene vil gjøre det lettere å sammenligne opplysninger i ulike regnskaper. Nevnte banker kunne tidligere velge mellom å benytte notekrav som ikke var tilpasset IFRS og notekrav tilpasset IFRS.

Forventede endringer i IFRS

Det vil bli betydelige endringer i rapporteringen etter IFRS de nærmeste årene. En rekke sentrale regnskapsstandarder er for tiden gjenstand for revisjon. Blant annet gjelder dette regnskapsstandarder for behandling av finansielle instrumenter. Denne standarden er av særlig stor betydning for banker og finansieringsforetak. IAS 39 anses å være for regelbasert og for kompleks. Videre gir den i mange tilfeller ikke en dekkende fremstilling, det vil si de underliggende økonomiske realitetene reflekteres ikke i regnskapet. Kritikken mot IAS 39 tiltok under finanskrisen. På denne bakgrunn ble det besluttet å foreta en helhetlig gjennomgang av regelverket for finansielle instrumenter og erstatte IAS 39 med en ny standard (IFRS 9). Dette prosjektet er tredelt: 1) klassifisering og måling, 2) nedskrivning av finansielle eiendeler, og 3) sikringsbøkføring.

IASB fastsatte nye regler for klassifisering og måling av finansielle eiendeler i november 2009. Utgangspunktet for IASB var at antall kategorier og målemetoder skulle

reduseres. I det nye regelverket er det to målemetoder, virkelig verdi og amortisert kost, og tre kategorier for klassifisering (virkelig verdi over resultatet, amortisert kost og virkelig verdi over «other comprehensive income»). Endringene innebærer at regelverket blir mer prinsippbasert og at kompleksiteten reduseres noe. Det har imidlertid likevel blitt fremsatt en del innvendinger mot de nye reglene. Blant annet skyldes dette at enkelte finansielle eiendeler som det kan være hensiktsmessig å måle til amortisert kost, i henhold til standarden må måles til virkelig verdi. Nye regler for klassifisering og måling av finansielle forpliktelser ble fastsatt i oktober 2010 og innebærer i stor grad en videreføring av gjeldende regelverk.

Nytt regelverk for nedskrivning av finansielle eiendeler er under utarbeidelse. IASB publiserte et høringsutkast i november 2009. Det foreslås å erstatte den nåværende nedskrivningsmodellen for utlån mv., som er basert på inntrådte tap, med en forventet tapsmodell. Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) støtter motivet bak IASBs forslag. Modellen i høringsutkastet vil imidlertid ha store og uoversiktlige konsekvenser for banker, markedet og realøkonomien. Konsekvensene vil dels være av teknisk karakter, men vil også berøre institusjonenes finansielle stilling og rapporteringen til markedet. For en nærmere redegjørelse for FNOs syn vises det til brev til IASB av 26.10.10 som er tilgjengelig på FNOs hjemmeside på Inter-

nett (www.fno.no). IASB har varslet at det vil bli utgitt et revidert høringsutkast i slutten av januar 2011 sammen med den amerikanske standardsetteren FASB.

IASB publiserte i desember 2010 et høringsutkast som omhandler generell sikringsbokføring. Det foreslås bestemmelser som innebærer at foretakenes risikostyring i større grad kan reflekteres i regnskappene. Dermed blir det enklere for investorer å forstå effekten av foretakenes risikohåndtering på fremtidig kontantstrøm. Regler for porteføljesikring, som er av stor betydning for flere banker, vil bli behandlet i et eget høringsutkast.

Motregning av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser

IASB har publisert et høringsutkast med forslag til nye regler om motregning («netting») av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser. Høringsutkastet er resultatet av et felles prosjekt mellom IASB og FASB med formål å etablere like prinsipper for netting av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser under IFRS og USGAAP.

Artikkelen er forfattet av:

Statsautorisert revisor
Roger Furholm
Senior manager, Deloitte Audit & Advisory

For de aller fleste IFRS-rapporterende selskaper, forventes ikke høringsutkastet å medføre vesentlige endringer i presentasjon av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser i balansen, men til gjengjeld foreslås det nye detaljerte krav til noteinformasjon. Når det gjelder USGAAP-rapporterende selskaper, foreslås det vesentlig redusert mulighet for netting, med tilstøtende konsekvenser for sentrale

nøkkeltall som gjeldsgrad og rentabilitet. Dette gjelder spesielt for selskaper med høye derivatvolumer. Interessenter som mener at derivater handlet med samme motpart under såkalte «master netting agreements» bør kunne nettes i balansen, vil bli skuffet over utkastet.

Bakgrunn

Netting av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser i balansen er et viktig aspekt ved presentasjon av regnskapet. Her er det til dels store forskjeller mellom IFRS og USGAAP, hvor motregning i større grad tillates etter sistnevnte regelsett. Regnskapsbrukere har etterlyst mer enhetlige prinsipper på dette området. IASB og FASB igangsatte derfor et felles prosjekt med formål å finne løsninger på tvers av de to regnskapsspråkene.

«Netting av finansielle eiendeler og forpliktelser i balansen er identifisert som det området som gir opphav til den største kvantitative forskjellen i balansestørrelser mellom IFRS og USGAAP.»

I utarbeidelsen av høringsutkastet har IASB og FASB diskutert eksisterende regnskapskrav med ulike interessenter. Det er brukt spesielt mye tid på å diskutere med investorer. Flertallet av investorene understreket viktigheten av at det etableres enhetlige prinsipper for netting av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser. Det viste seg at de fleste mente at både brutto og netto informasjon er viktige opplysninger som bør fremkomme i årsregnskapet, men det var ikke enighet om